

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V.

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

przy udziale: Freie Hansestadt Bremen

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 1 lit. a) ppkt (i)–(iii) dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie są zobowiązane – z zastrzeżeniem przyznania odstępstwa – do odmowy zgody na konkretne przedsięwzięcie w przypadku, gdy może ono spowodować pogorszenie się stanu części wód powierzchniowych lub gdy zagraża uzyskaniu dobrego stanu wód powierzchniowych lub dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu chemicznego takich wód w dacie przewidzianej w tej dyrektywie.
- 2) Pojęcie „pogorszenia [...] stanu” części wód powierzchniowych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) ppkt (i) dyrektywy 2000/60/WE należy interpretować w ten sposób, że pogorszenie zachodzi od momentu, gdy przynajmniej jeden z elementów jakości w rozumieniu załącznika V do dyrektywy ulega obniżeniu o jedną klasę, nawet jeżeli to pogorszenie nie wyraża się w ogólnej zmianie zaklasyfikowania części wód powierzchniowych. Niemniej jednak, jeśli dany element jakości w rozumieniu tego załącznika znajduje się już w najniższej klasie, każde pogorszenie tego elementu stanowi „pogorszenie stanu” części wód powierzchniowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a) ppkt (i).

⁽¹⁾ Dz.U. C 352 z 30.11.2013.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Ministero dell’Economia e delle Finanze i in./Francesco Cimmino i in.

(Sprawa C-607/13) ⁽¹⁾

[Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Banany — Rozporządzenie (WE) nr 2362/98 — Artykuł 7, art. 11 i art. 21 — Kontyngenty taryfowe — Banany pochodzące z krajów AKP — Nowy podmiot gospodarczy — Zezwolenia na przywóz — Zakaz przenoszenia praw wynikających z pozwoleń na przywóz — Nadużycie prawa — Rozporządzenie (WE) nr 2988/95 — Artykuł 4 ust. 3]

(2015/C 294/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane, Komisja Europejska

Strona pozwana: Francesco Cimmino, Costantino Elmi, Diletto Nicchi, Vincenzo Nicchi, Ivo Lazzeri, Euclide Lorenzon, Patrizia Mansutti, Maurizio Misturelli, Maurizio Momesso, Mirjam Princic, Marco Raffaelli, Gianni Vecchi, Marco Malavasi, Massimo Malavasi, Umberto Malavasi, Patrizia Mansutti, Carlo Mosca, Luca Nicoli, Raffaella Orsero, Raffaello Orsero, Erminia Palombini, Matteo Surian

Sentencja

- 1) Artykuł 7 lit. a) rozporządzenia Komisji (WE) nr 2362/98 z dnia 28 października 1998 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 404/93 w odniesieniu do przywozów bananów do Wspólnoty, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1632/2000 z dnia 25 lipca 2000 r. w związku z art. 11 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że warunek według którego jednostka gospodarcza musi prowadzić działalność handlową jako importer „na własny rachunek i jako podmiot niezależny”, jest wymagany nie tylko dla rejestracji tej jednostki gospodarczej jako „nowego” podmiotu gospodarczego w rozumieniu tego przepisu, ale również aby zachować ten status w celu przywozu bananów w ramach kontyngentów taryfowych przewidzianych przez rozporządzenie Rady (EWG) nr 404/93 z dnia 13 lutego 1993 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku bananów, zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1257/1999, z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniającym i uchylającym niektóre rozporządzenia.
- 2) Artykuł 21 ust. 2 rozporządzenia nr 2362/98 (z późniejszymi zmianami) należy interpretować w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie transakcjom takim jak te będące przedmiotem postępowania głównego, w których nowy podmiot gospodarczy kupuje od tradycyjnego podmiotu gospodarczego za pośrednictwem innego podmiotu gospodarczego zarejestrowanego jako nowy przed jego przywozem do Unii, a następnie po przywiezieniu tego towaru do Unii odsprzedaje go temu tradycyjnemu podmiotowi gospodarczemu poprzez tego samego pośrednika, gdy te transakcje stanowią nadużycie, co powinien ustalić sąd odsyłający.
- 3) Artykuł 4 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich należy interpretować w ten sposób, iż stwierdzenie nadużycia w takich okolicznościach jak te, które były przedmiotem postępowania głównego powoduje, że importer, który w sposób sztuczny znalazł się w sytuacji umożliwiającej mu nienależyte skorzystanie z preferencyjnych taryf na przywóz bananów, jest zobowiązany uiścić należności celne za dane produkty niezależnie od sankcji administracyjnych, cywilnoprawnych lub karnoprawnych przewidzianych w przepisach prawa krajowego.

(¹) Dz.U. C 61 z 1.3.2014.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret – Dania) – Johannes Demmer/Fødevareministeriets Klagecenter

(Sprawa C-684/13) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Wspólna polityka rolna — System płatności jednolitych — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — Artykuł 44 ust. 2 — Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 — Artykuł 34 ust. 2 lit. a) — Pojęcie „kwalifikującego się hektara” — Obszary graniczące z drogami startowymi, drogami kołowania oraz z zabezpieczeniami przerwane go startu — Wykorzystanie do celów rolniczych — Kwalifikowalność — Odzyskanie nienależnie przyznanej pomocy dla rolnictwa]

(2015/C 294/06)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Johannes Demmer

Strona pozwana: Fødevareministeriets Klagecenter